

ר ש ו מ ו ת

ס פ ר ח ח ו ק י ם

עמך

58	חוק החילים המשוחררים (החזרה לעבודה) (תיקון), תשי"א—1951
59	חוק אגרות-חוב למוכ"ז של ממשלת ארץ-ישראל, תשי"א—1951
60	חוק לתיקון פקודת ועדות הקידוח, תשי"א—1951
61	חוק איסור אפיית לילה, תשי"א—1951
63	חוק אגרות מדינת ישראל (מילוחה העצמאית), תשי"א—1951
66	חוק להארכת תוקף של תקנות-שעת-חירום (אכסון במלון), תשי"א—1951
66	חוק לתיקון פקודת רומאי שיניים, תשי"א—1951

חוק החיילים המשוחררים (החזרה לעבודה) (תיקון), תשי"א—1951 *

תיקון חוק החיילים המשוחררים (החזרה לעבודה), תשי"א—1951

1. חוק החיילים המשוחררים (החזרה לעבודה), תשי"א—1949 י. יתוקן כך:

(א) אחרי סעיף 39 יבוא סעיף זה:

39א. הוראות סעיפים 6 ו-19 לא יחולו על חייל משוחרר שערב שחרורו שירות שירות אחר, כשהוא אחרי שירות קבע, אלא אם נתמלאו בו שני אלה:

(א) לאותו שירות קדמה ללא-הפסק תקופת שירות צבאי שלא על פי התחייבות לשירות-קבע;

(ב) הוא התחייב לשירות-קבע, בין על פי התחייבות אחת ובין על פי התחייבויות רצופות אחדות, לתקופה כוללת של לא יותר משתי שנים.

(ג) בסעיף 43 (ב), אחרי פסקה (1), תבוא פסקה זו:

«(א1) חייל המשרת שירות צבאי על פי התחייבות לשירות-קבע (ולשירות צבאי כזה ייקרא להלן «שירות-קבע») —

(i) אם לשירות-הקבע לא קדמה ללא-הפסק תקופת שירות צבאי שלא על פי התחייבות לשירות-קבע (ולשירות צבאי כזה ייקרא להלן «שירות-חובה»), ולפני תחילת שירות-הקבע היה עובד קבוע במפעל — מיום תחילת שירות-הקבע;

(ii) אם לשירות-הקבע קדמה ללא-הפסק תקופת שירות-חובה, וסמוך לפני התגייסותו לשירות-החובה היה עובד קבוע במפעל — מהיום שבו התחיל לשרת שירות-קבע על פי התחייבות שבה התחייב לשירות-קבע לתקופה שביחוד עם כל תקופת שירות-הקבע שקדמה לה ללא-הפסק היא עולה על שתי שנים».

דוד בן-גוריון   דוד בן-גוריון
שר הבטחון   ראש הממשלה

חיים ווייצמן
נשיא המדינה

* נחקל בכנסת ביום כ' באדר א' תשי"א (26 בספרואר 1951): הצעת החוק ודברי הסבר נתפרסמו בהצעות חוק 56 מיום ה' בכסלו תשי"א (14.11.50), עמ' 23.
1 ספר החוקים 6 מיום כ"ו בניסן תש"ס (26.4.48), עמ' 13.

חוק אגרות-חוב למוכ"ז של ממשלת ארץ-ישראל, תשי"א—1951 *

1. בחוק זה —
 «הפקודות» פירושו —
 (א) פקודת מלווה מלחמה (אגרות-חוב למוכ"ז) 1944 ;
 (ב) פקודת מלווה מלחמה (אגרות-חוב למוכ"ז) 1945 ;
 (ג) פקודת מלווה מלחמה (אגרות-חוב למוכ"ז) (מס' 2) 1945 ;
 (ד) פקודת אגרות-חוב למוכ"ז 1946 * ;
 «אגרת-חוב» פירושו — אגרת-חוב שהוצאה על פי אחת הפקודות.
2. (א) שר האוצר רשאי, בצו שיפורסם ברשומות, להכריז שהוראות חוק זה יחולו על אגרות-חוב שנרשמו בבנק בישראל אחרי יום כ"ה בשבט תשי"ז (12 בפברואר 1950), על כולן או על מקצתן.
 (ב) אגרת-חוב שחוק זה חל עליה — פדיונה, וכן תשלום הרבית עליה, שומן פרעונה אחרי יום ה' באייר תשי"ח (14 במאי 1948), יהיו מתוך הכנסותיה הכלליות ומתוך רכושה של המדינה, בהתאם להוראות הפקודות ובשינויים הנובעים מהוראת חוק זה.
 (ג) כדי להסיר ספק נאמר בזה, כי שום דבר האמור בפקודות לא יתפרש כמטיל על מדינת ישראל אחריות כל שהיא לגבי אגרת-חוב שאין חוק זה חל עליה.
3. (א) הגרלות אשר לפי הוראות הפקודות נועדו להתקיים אחרי יום ט"ז בכסלו תשי"ח (29 בנובמבר 1947) ולפני תחילת תקפו של חוק זה, ולא התקיימו במועדן — יתקיימו במועדים שיקבע שר האוצר בהודעה שהפורסם ברשומות.
 (ב) על אף האמור בסעיף 2 (ב) רשאי שר האוצר, בצו שיפורסם ברשומות, לדחות לתקופה שלא תעלה על חודש ימים, את מועדה של כל הגרלה אשר לפי הפקודות נועדה להתקיים בין יום תחילת תקפו של חוק זה וכן יום א' באדר ב' תשי"א (9 במרס 1951).
4. שר האוצר רשאי להוציא את ההוצאות הכרוכות בביצוען של הפקודות ושל התקנות שהותקנו על פיהן, ובביצועו של חוק זה, מתוך ההכנסות הכלליות ומתוך רכושה של המדינה.
5. בטלים —
 (א) הסעיפים 4 (ב), 17 (ג) ו-19 לפקודת מלווה מלחמה (אגרות-חוב למוכ"ז) 1944 ;
 (ב) הסעיפים 4 (ב), 16 (ד) ו-18 לפקודת מלווה מלחמה (אגרות-חוב למוכ"ז) (מס' 2) 1945 ;

* נתקבל בכנסת ביום כ' באדר א' תשי"א (26 בפברואר 1951) : הצעת החוק ודברי הסבר
 נתפרסמו בהצעות חוק מס' 66 מיום כ' באדר א' תשי"א (8.2.51), עמ' 114.
 1 ע"ד מס' 1350 מיום 14.9.44, תוס' 1, עמ' 53 ;
 2 ע"ד מס' 1400 מיום 2.4.45, תוס' 1, עמ' 52 ;
 3 ע"ד מס' 1400 מיום 13.5.45, תוס' 1, עמ' 57 ;
 4 ע"ד מס' 1488 מיום 18.4.46, תוס' 1, עמ' 135 ;

(ג) הסעיפים 4 (ב) ו-19 לפקודת אגרות-חוב למוכ"ז, 1946 ;
(ד) פקודת אגרות-חוב למוכ"ז (התכונות מועצה), 1945 .

6. שר האוצר ממונה על ביצוע חוק זה.

ביצוע

אליעזר קפלן
שר האוצר

דוד בן-גוריון
ראש הממשלה

חיים ווייצמן
נשיא המדינה

מסמך 23

חוק לתיקון פקודת ועדות חקירה, תשי"א — 1951 *

1. פקודת ועדות חקירה: תוקן כך:
אחרי סעיף 5 ייוסף סעיף זה:

תיקון פקודת
ועדות חקירה

5א. ועדה שנתמנתה על פי הוראות פקודה זו תהיה רשאית למנות מבין
חבריה ועדת משנה שתהא מורכבת מאדם אחד או יותר, ולהעניק לה
את סמכויותיה לפי סעיף 5, כולן או מקצתן. אם סמכות זו נמסרה
לועדה בצו המינוי.
סמכות למנות
ועדת משנה

דוד בן גוריון פנחס רוזן משה שפירא
ראש הממשלה שר המשפטים שר הפנים

חיים ווייצמן
נשיא המדינה

¹ ע"ר מס' 1467 מיום 24.11.45, תוס' 1, עמ' 147.
* נהקבל בכנסת ביום כ"א באדר א' תשי"א (27 בנבואר 1951); העתת החוק ודברי הסבר נתפרסמו
בהצעות חוק 59 מיום ח' בטבת תשי"א (17.12.50), עמ' 80.
* חוקי א"י, כרך א', פרק כ"א, עמ' 152.

חוק איסור אפיית לילה, תשי"א — 1951 *

1. "אפיה" פירושו — אפיית לתם חלה, עוגות, וכל מאפה קמוח לריבות כל עבודה הכרוכה באפיה. בין שהיא נעשית לפניו ובין לאחריו;
  - ארגון עובדים רפרזנטטיבי פירושו — ארגון העובדים המייצג את המספר הגדול ביותר של עובדים בענף האפיה;
  - ארגון מעבידים רפרזנטטיבי פירושו — ארגון מעבידים ונוגע בדבר ושחבריו מעבידים את המספר הגדול ביותר של עובדים בענף האפיה;
  - "מפקח עבודה" פירושו — מי שנתמנה מפקח עבודה כמשמעותו בפקודת מחלקת העבודה, 1943;
  - "מפקח עבודה אזורי" פירושו — מפקח עבודה שנתמנה על ידי שר העבודה להיות מפקח עבודה אזורי;
  - "לילה" פירושו — השעות שבין 22.00 ובין 06.00.
2. אפיה בלילה אסורה.
3. האיסור על פי סעיף 2 אינו חל על —
  - (1) אפיית הפרט לצרכי ביתו;
  - (2) אפיית מצות וביסקויטים למיניהם למכירה בסיטונות, במקום שהעבודה מתנהלת במשמרות ואין בו אפיה אחרת.
4. (א) עבודות הכנה או גמר מותרות בשעות שקבע שר העבודה בהודעה שפורסמה ברשומות, לאחר התייעצות עם ארגון העובדים הרפרזנטטיבי ועם ארגונים רפרזנטטיביים של מעבידים.
  - (ב) עבודות הכנה זן —
    - (1) הסקת התנור;
    - (2) הכנת הבצק;
 עבודת גמר היא —
    - רדיית המאפה מהתנור.
- (ג) מספר בני האדם שיעבדו בעבודות הכנה או גמר המותרות כאמור לא יעלה על —
  - (1) אחד — למשמרת של שבעה או פחות מזה;
  - (2) שנים — למשמרת של יותר משבעה, אך לא של יותר מארבעה עשר;
  - (3) שלושה — למשמרת של יותר מארבעה עשר.
5. (א) אפיה בלילה מותרת, אם מאורע שאין לראותו מראש, או קלקול במכונות או בציוד, מחייבים זאת, כדי למנוע הפרעה רבה במהלך העבודה.

אפו בלילה על פי סעיף קטן זה, תימסר, לכל המאוחר למחית היום, הודעה על כך בכתב למפקח עבודה אזורי, ולא ימשיכו לאפות בלילה אלא אם נתן המפקח היתר בכתב ולפי התנאים שנקבעו בהיתר.

* נתקבל בכנסת ביום כ"א באדר א' תשי"א (27 בפברואר 1951) : הצעת החוק ודברי הסבר נתפרסמו בהצעת חוק 42 מיום ג' בכסיון תשי"א (19.5.50), עמ' 183.
 * ע"ר 1250 מיום 15.2.43, חוס' 1, עמ' 1.

(ג) בלילה הקודם לחג, לשהת או ליום מנוחה שבועי אחר שבו אין אופים באותו מקום — מותרת האפיה.

היתר אפיית
לילה

6. (א) שר העבודה רשאי להחזיר אפיה בלילה או בשעות מטווימות של הלילה —
(1) בתקופה שבה קיים כמדינה מצב של חירום בתוקף הכרזה לפי סעיף 9 (א) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תשי"ח—1948, וכן בשעה שצרכי המדינה או שצרכי ההספקה מחייבים זאת;
(2) לצרכים דחופים של צבא-הגנה לישראל;
(3) במקומות ישוב ובחדשי השנה שתנאי האקלים מחייבים זאת;
(4) לשם אספקת מצות לחג הפסח;
(5) במצאי חג, שבת או יום מנוחה שבועי אחר שבו אין אופים באותו מקום.

(ב) שר העבודה רשאי לקבוע תנאים להיתר, שתכליתם לשמור על בריאותם של העוסקים באפיה, על בטחונם ועל רווחתם.

(ג) היתר יכול להיות כללי או מיוחד; הודעה על מתן היתר כללי וכן התנאים שנקבעו לאותו היתר בתוקף סעיף קטן (ב) יפורסמו ברשומות.

(ד) היתר מיוחד יוצג על ידי מי שניתן לו ההיתר, הצגה נראית לעין, במקום שבו מעבידים לפיו.

(ה) לא יינתן היתר, חוץ מהיתר על פי סעיף קטן (א) (1) ו-(2), אלא לאחר התייעצות עם ארגון העובדים הרפרזנטטיבי ועם ארגונים רפרזנטטיביים של מעבידים.
(ו) שר העבודה רשאי בכל עת לבטל היתר.

7. (א) סמכויותיו של מפקח עבודה, ביהט לכל מקום שיש לו יסוד להניח שיש בו אפיה שחוק זה חל עליה, הן כסמכויותיו של מפקח עבודה לפי סעיף 10 (1) לפקודת מחלקת העבודה, 1943.

סמכויות מפקח
עבודה

(ב) מפקח עבודה רשאי לחקור כל אדם הנמצא במקום שאליו בא מפקח העבודה בתוקף סמכויותיו לפי סעיף קטן (א), בכל ענין הנוגע לחוק זה, אך לא יידרש אדם ליתן תשובה או עדות העלולה לגלגל עליו אשמה.

מפקח עבודה רשאי לרשום בפרוטוקול את תשובותיו והודעותיו של הנחקר.

(ג) דין הפרוטוקול שנרשם לפי סעיף קטן (ב) כדין פרוטוקול (הודעה) שנרשם לפי סעיף 2 לפקודת הפרוצדורה הפלילית (עדות)¹, והסעיפים 3 ו-4 לאותה פקודה חלים עליו.

8. (א) מי שהעביר אדם באפיה בניגוד להוראות חוק זה או שלא בהתאם לתקנות או להיתר שניתנו לפיו, דינו — קנס עד חמישים לירות או מאסר עד חודש אחד או שני הענשים כאחד.

עבירות וענשים

נתחייב מעביד בדין לפי סעיף קטן זה לאחר שכבר נתחייב לפיו בשתי השנים שלפני כן, דינו — קנס עד חמישים לירות לכל אדם שהועבד כאמור, או מאסר עד שני חודשים, או שני הענשים כאחד.

(ב) מי שאפה בלילה בניגוד להוראות חוק זה או שלא בהתאם לתקנות או להיתר שניתנו לפיו, כשאין הוא מועבד על ידי אדם אחר, דינו — קנס עד חמישים לירות או מאסר עד חודש אחד או שני הענשים כאחד.

¹ ע"ר מס' 2 מיום י"ב באייר תשי"ח (21.5.48), תוס' א' / עמ' 1.
² חוקי א"י, כרך א', ספר ל"ד, עמ' 439.

נתחייב אדם בדין לפי סעיף קטן זה לאחד שכבר נתחייב לפיו בשתי השנים שלפני כן, דינו — קנס עד מאה לירות או מאסר עד שני חדשים או שני הענשים כאחד.
 (ג) מי שהפריע למוטקת עבודה להשתמש בסמכויותיו, מי שסירב להשיג על שאלה שהוא חייב להשיב עליה, וכן מי שלא הציג היתר לפי סעיף 6 (ד), דינו — קנס עד חמישים לירות או מאסר עד שני שבועות או שני הענשים כאחד.

אחריותם של חברי הנהלה ושלי מנהלים

9. חברה, אגודה שיתופית או כל גוף אחר, שהעבירה בניגוד לחוק זה או שלא בהתאם לתקנות או להיתר שניתנו לפיה, רואים כאחראי לעבירה גם כל חבר הנהלה, מנהל או סקיד של אותו גוף ואפשר להביאו לדין ולהענישו כאילו עבר הוא את העבירה אם לא הוכיח אחד משני אלה:

(1) שהעבירה נעברה שלא בידיעתו;

(2) שנקט בכל האמצעים הנאותים כדי להבטיח שהוראות חוק זה בקשר לעבירה הנידונה — יקוימו.

ריון אגודה שיתופית כית הפעם המוסבר

10. לצורך סעיף 8 דין אגודה שיתופית ביחס לחבריה כדין מעביד ביחס לעובדיו.
 11. שופט שלום הוא המוסמך לדון בכל תביעה על פי חוק זה ורשאי הוא להטיל את הענשים הקבועים בסעיף 8.

ביצוע ותקנות

12. שר העבודה ממונה על ביצוע חוק זה והוא רשאי להתקן תקנות בכל ענין הנוגע לביצועו.

העברת סמכויות

13. (א) שר העבודה רשאי להעביר את סמכותו לפי סעיף 6, ליתן היתר מיוחד ולבטלו.
 (ב) הודעה על העברת סמכויות על פי סעיף קטן (א) תפורסם ברשומות.

תחילת תוקף

14. חוק זה ייכנס לתקפו ביום כ"ד באדר ב' תשי"א (1 באפריל 1951).

דוד בן-גוריון ראש הממשלה
 גולדה מאירסון שרת העבודה

תיים וויצמן
 נשיא המדינה

מספר 25

חוק אגרות מדינת ישראל (מלווה העצמאות), תשי"א — 1951*

הרשאה לקבלת סילווה

1. שר האוצר מורשה בזה ללוות בשם מדינת ישראל, סכום שלא יעלה על חמש מאות מיליון דולר (מטבע ארצות הברית של אמריקה), ולהוציא ולמכור למטרה זו אגרות-חוב בארצות-הברית של אמריקה ובארצות אחרות.

שם אגרות החוב וסוגיהן

2. אגרות-חוב שהוצאו לפי חוק זה (להלן — אגרות-חוב) ייקראו „אגרות מדינת ישראל, מלווה העצמאות“ ("State of Israel Bonds, Independence Issue") או בשינוי שם זה, כפי שיקבע שר האוצר, ויהיו משני הסוגים האלה:

(א) אגרות נושאות רבית, אשר הרבית עליהן תשתלם בשיעורים חצי-שנתיים, והקרן

* נתקבל בכנסת ביום כ"א באדר א' תשי"א (27 בפברואר 1951); הצעת החוק ודברי הסבר נתפרסמו בהצעות חוק 27 מיום כ" באדר א' תשי"א (15.2.51), עמ' 126.

שלהן תעמוד לפדיון ביום י"א באייר תשכ"ז (1 במאי 1966) או בסמוך לתאריך זה (להלן — אגרות-תלוש) ;

(ג) אגרות מגדילות קרן אשר הקרן שלהן תגדל ותעלה ותעמוד לפדיון בסכום המוגדל, בתום שתיים-עשרה שנה מתאריך מכירתן, או בסמוך לתום תקופת זו (להלן — אגרות-חסכון).

3. (א) אגרות-תלוש תשא רבית, בשיעור שיקבע שר האוצר, ובלבד שלא יעלה על שלושה וחצי אחוזים לשנה.

(ב) אגרות-חסכון תגדיל את הקרן מתאריך מכירת האגרת ואילך, שתיים-עשרה שנה בקירוב, בשיעור שיקבע שר האוצר, ובלבד שהסכום המוגדל לא יעלה על מאה וחמשים אחוז מן הערך הנקוב של האגרת.

4. (א) אגרות-חוב תשא את חותם המדינה או את דמותו.

(ב) אגרות-חוב תהא חתומה בידי ראש הממשלה ובידי שר האוצר או בחותם חקוק של חתימותיהם; התלוש המצורף לאגרות-תלוש — דיו שיהא חתום בחותם חקוק של חתימת שר האוצר.

(ג) שר האוצר רשאי לקבוע שאגרות-חוב תיחתם בידי אנשים נוספים שימנה לכך מבין העובדים בשירות מדינת ישראל; הודעה על השינוי תפורסם ברשומות.

5. הקרן הרבית, הקרן המוגדלת ומחיר הפדיון, המשחלמים לפי אגרות-החוב ישולמו — בכפוף לאמור בסעיף 8 (ג) — במטבע חוקי של ארצות-הברית של אמריקה מתוך הכנסותיה הכלליות של מדינת ישראל ומתוך רכושה, ומדינת ישראל מתחייבת על תשלומים אלה במלוא מהימנותה ואחריותה.

6. ערכן הנקוב של אגרות-החוב, צורתן, גושתן, סימונן, הדרכים, המועדים והתנאים ש' העברתן ופדיונן, ושאר תנאיהן — ייקבעו על ידי שר האוצר בתקנות.

7. על אף האמור בסעיף 2, רשאי שר האוצר בשם מדינת ישראל בכל עת אחרי יום כ' באייר תשט"ז (1 במאי 1956), לפדות את אגרות-החוב, כולן או מקצתן, הפדיון של כל אגרת יהיה לאחר הודעה מוקדמת כפי שיקבע שר האוצר בתקנות ובתנאים שיקבע בתקנות, הכל כפוף לתנאי האגרת.

8. על אף האמור בסעיף 2, ומבלי לגרוע מן הסמכות הכללית לפי סעיף 6, רשאי שר האוצר לקבוע:

(א) כי מדינת ישראל תפדה, בדרך שיקבע שר האוצר, אגרות-חוב בשיעורים אלה, בקירוב:

(1) בכל שנה מארבע השנים, שהראשונה שבהן מסתיימת ביום ל' בניסן תשי"ז (1 במאי 1957) והאחרונה שבהן — ביום ד' באייר תשי"כ (1 במאי 1960) — אגרות-חוב שערכן הנקוב הוא שני אחוזים מהקרן של כלל אגרות-התלוש ומהקרן היסודית של כלל אגרות-החסכון שלא נפדו עד יום כ"ח בניסן תשי"ד (1 במאי 1954) (להלן — קרן אגרות-החוב שלא נפדו) ;

(2) בכל שנה מחמש השנים שהראשונה שבהן מסתיימת ביום ט"ז באייר תשכ"א (1 במאי 1961) והאחרונה ביום כ"ט בניסן תשכ"ה (1 במאי 1965) — אגרות-חוב שערכן הנקוב הוא שלושה אחוזים מקרן אגרות-החוב שלא נפדו.

(ב) כי מדינת ישראל תפדה כל אגרות-חוב במוותו של בעל האגרת או במוותו של אדם שנקבע על ידו לענין זה. בתנאים שיקבע שר האוצר, ובהתאם לתנאים שבאגרת.

(ג) כי לפי דרישת בעל אגרת-החוב תפדה מדינת ישראל את אגרת-החוב במטבע ישראלי כסוף לתנאים שבאגרת; היתה הבעלות-למעשה של אגרת-החוב בידי תושב-חוץ, יהיה השימוש בדמי פדיון אלה בישראל תפשי מכל הגבלה המוטלת לפי תקנות ההגנה (כספים), 1941, או לפי כל חוק שיבוא במקומו, או לפי חוק אחר המטיל פיקוח על המטבע.

9. שר האוצר רשאי למנות בארצות הברית של אמריקה ובארצות אחרות סוכני-האוצר לצרכי חוק זה; כן הוא רשאי להסדיר את הנהלת עניני אגרות-החוב, שיוקן, דרך מסירתן ושאר שירותים הכרוכים בהן, ולשם כך רשאי הוא, בין השאר, להתקשר בשם מדינת ישראל עם כל אדם בארץ ובחוץ-לארץ לשם ביצוע פעולות אלה, כולן או מקצתן.

10. (א) אגרות-החוב פטורות ממש בולים.

(ב) אגרת-חוב שהבעלות-למעשה עליה היא בידי תושב-חוץ יהיו הקרן, הרבית, הקרן המוגדלת ומחיר הפדיון המשתלמים לפיה פטורים מכל מס ומכל תשלום תובה אחר המוטל, או עתיד להיות מוטל, בישראל.

11. (א) שר האוצר ממונה על ביצוע חוק זה והוא רשאי:

(1) לחתום, בין בעצמו ובין בידי אדם שימנה לכך בכתב, על כל מסמך שייראה לו דרוש או רצוי לביצוע חוק זה, ובכלל זה — כל התקשרות מן הסוג הנזכר בסעיף 9;

(2) למנות סוכנים בחוץ-לארץ על מנת לעסוק משמו במכירת אגרות-החוב ובשאר שירותים הכרוכים בהן;

(3) למנות רשמים, ולהקים משרדים לרישום אגרות-החוב.

(ב) ההוצאות הכרוכות בביצוע חוק זה ישולמו מתוך הכנסותיה הכלליות של מדינת ישראל ומתוך רכשה.

(ג) שר האוצר רשאי להתקין תקנות בכל ענין הנוגע לביצוע חוק זה.

אליעזר קפלן
שר האוצר

דוד בן-גוריון
ראש הממשלה

חיים ווייצמן
נשיא המדינה

חוק להארכת חוקף של תקנות-שעת-חירום (אכסון במלון), תשי"א—1951 *

1. תקפן של תקנות-שעת-חירום (אכסון במלון), תשי"ט—1949, מוארך כזה עד כי בטבת תשי"ב (31 בדצמבר 1951).	הארכת חוקף
2. תקפן של חוק זה הוא מיום כ"ב באדר א' תשי"א (28 בפברואר 1951).	תחילת חוקף

דוד בן-גוריון   משה שפירא
ראש הממשלה   שר העליה

חיים ווייצמן
נשיא המדינה

חוק לתיקון פקודת רופאי שיניים, תשי"א — 1951 **

1. פקודת רופאי שיניים, 1945, תתוקן כך: (א) במקום סעיף 7 יבוא סעיף זה: 7. (א) המנהל רשאי לתת תעודות-חיתור לעסוק בריפוי שיניים לכל אדם שהגיש בקשה על כך תוך 12 חודש מיום תחילת תקפו של החוק לתיקון פקודת רופאי שיניים, תשי"א—1951, או — אם אותו אדם עלה לארץ אחרי היום האמור — תוך 12 חודש מיום עלייתו לארץ, אך לא יאוחר מתום שלוש שנים מיום תחילת תקפו של החוק האמור; המנהל לא יתן תעודת חיתור אלא אם נוכח שנתקמו במבקש שבעה אלה: (1) הוא בן שלושים וחמש שנים ומעלה; (2) עסק חמש עשרה שנה בריפוי שיניים, להבדיל מטכנאות שיניים; (3) פרנסתו העיקרית כל התקופה האמורה הזיתה עבודת ריפוי שיניים, להבדיל מטכנאות שיניים; (4) הוא בעל הנהגה טובה; (5) מקום מגוריו הקבוע הוא בשטח שעליו חל משפט מדינת ישראל; (6) עמד בבחינה מקצועית — לפי תכנית שיקבע המנהל, בפני ועדה שנתמנתה על ידי המנהל — תוך ששה חדשים * נתקבל בכנסת ביום כ"א באדר א' תשי"א (27 בפברואר 1951); הצעת החוק ודבריו הסבר נתפרסמו בהצעות חוק 87 סיום ט' באדר א' תשי"א (15.2.51), עמ' 128. 1 קובץ התקנות 16 סיום י"ט באייר תשי"ט (18.5.49), עמ' 180. ** נתקבל בכנסת ביום כ"א באדר א' תשי"א (27 בפברואר 1951); הצעת החוק ודבריו הסבר נתפרסמו בהצעות חוק 44 סיום ט' בסיון תשי"ו (25.5.50), עמ' 147. 3 ע"ר מס' 1385 מיום 8.8.48, תוס' 1, עמ' 1.	תיקון פקודת רופאי שיניים, 1945

מיום הגשת הבקשה או — אם נכשל — תוך שלושה חדשים
מיום הבחינה שבה נכשל ;
(7) שילם אגרה של לירה אחת ;

אולם אם ועדה מייעצת שנתמנתה על ידי המנהל המליצה על כך
מסיבות יוצאות מן הכלל, רשאי המנהל לתת תעודת-זיכור כאמור
אף על-פי שהבקש אינו ממלא את התנאים שבפסקות (1), (2) ו-(3).
(ב) המנהל ידאג לעריכת בחינות לפי סעיף קטן (א) (6) ; על
מינוי הועדה הבוחנת ועל כל שינוי בהרכבה תבוא הודעה ברשומות.
(ג) המנהל רשאי לפטור מהתנאי לעמוד בבחינה כאמור בסעיף
קטן (א) (6) כל אדם המוכיח להנחת דעתו שהוא עמד בחוץ-לארץ
בבחינה מוכרת על ידי המנהל.

(ד) המנהל רשאי לתת תעודת היתר לפי סעיף קטן (א) בהגבלת
זמן תקפה לשנה אחת או בלי הגבלה ; תעודת היתר שניתנה לשנה
אחת, רשאי המנהל לחדשה.

(ה) בעל תעודת היתר לפי סעיף קטן (א) רשאי להשתמש בתואר
"מרפא שיניים" ואסור לו להשתמש בתואר "רופא שיניים" או "רופא
שיניים מנחח" או "מנתח לעיני שיניים".

(ב) בהגדרה בסעיף 2, וכן בסעיפים 9 (2), 10 (1) (א) ו-16 (2) יבוא, במקום המלים
"עוסק בריפוי שיניים", המלים "מרפא שיניים".

2. תעודת היתר שניתנה לפני תהילת הקפו של חוק זה לפי סעיף 7 לפקודת רופאי שיניים,
1945, או לפי פקודת רופאי שיניים (קביעות זמניות), 1947, דינה כדין תעודת היתר לפי
סעיף 7 לפקודת רופאי שיניים, 1945, בנוסח המתוקן בסעיף 1 לחוק זה.

משה שפירא
שר הבריאות

דוד בן-גוריון
ראש הממשלה

חיים ווייצמן
נשיא המדינה

תיקון טעות

בספר החוקים 58 מיום ה' באלול תשי"ז (18.8.50), עמוד 306, יש לקרוא את
ההערה מס' 1 (מראה-מקום לפקודת המסים (גביה)) כך:
י חוקי א"י, כרך ב', פרק קל"ז, עמ' 1374.
ולא כפי שפורסמה.